

der, som hedder Blenda, maa være din, min Dreng. Jeg har aldrig redet paa den Hoppe, Fader solgte den, uden at jeg fik Spor af Gavn af den. Saaledes vil det ogsaa gaa Rigsdagen med Trappen. Saa længe det er Kongens Indgangsport, staar der røde Lakajer, og saa er det ikke vor egen hjemlige Indgang.

Den ærede Minister søgte at forsvare den skrækkelige Tilstand, hvori Forslaget er fremlagt for Rigsdagen, en Tilstand, der har fundet et smukt Udtryk ved et Mindretals Udtalelse i Betænkningen. Jeg afholdt mig fra at omtale dette Mindretal og hans Udtalelse — det er det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen) —, idet jeg havde haabet, at det ærede Mindretal var staaet op og havde udviklet sin Anskuelse mundtlig, saa kunde vi have talt om Tingene. Da dette ikke lader til at ville ske, kan jeg ikke skjule for mig selv, at denne Mindretalsbetænkning er af et for mig meget tilfredsstillende Indhold, for saa vidt jeg ganske kan dele den deri udtalte Mening. Dette Mindretal kan af flere Grunde — vi faa ikke at vide, hvilke Grundene ere, men efter den Opfordring, jeg nu giver det ærede og kære Medlem, haaber jeg, at han ikke vil skjule disse Grunde, der kan maaske være nogle af dem, som jeg kan benytte til at bekæmpe det foreliggende Forslag, saa at Sagen bliver godt løst — altsaa „af flere Grunde kan han ikke slutte sig til Flertallets Indstilling angaaende Forslag til Beslutning om Genopførelse af Christiansborg Slot. Her skal blot nævnes, at man maa anse det for meget uheldigt, at Sagen foreligger til Afgørelse i en saa ufærdig Skikkelse, som Tilfældet er“. Ja, naar man hører det fra en af sine allernærmeste Venner, bliver det jo en meget ringe Kompliment.

Den højtærede Minister syntes at ville forsvare og forklare Forslagets ufærdige Skikkelse dermed, at saadan var det Skik her i Danmark, saadan plejer man at gøre, og særlig havde det været Skik, da vi vedtog det store Projekt: Københavns Banegaard. Jeg var med i Udvalget den Gang, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at vi paa Væggen oppe i Udvalgsverelset havde ikke blot store Tegninger over alle Færdselslinier og Jernbanespor og Tunneler og alt, hvad dertil hører, men ogsaa store Tegninger af Københavns Banegaard, i alt Fald af Façaden. Nu tør jeg ikke sige, om det var i den Skikkelse, hvori det senere er sat i Arbejde, eller den Skikkelse, som Ministeren senest har approberet — hvor skulde jeg vide det? —,

men det var i den Skikkelse, hvori det blev forelagt for Udvalget, og hvori vi antog det. Det passer altsaa ikke, at vi den Gang ikke fik noget hverken for Øjet eller Tandens, for vi havde det til meget grundig Behandling, og vi saa paa disse Façader. Jeg kan tilføje, at det i Forhold til, hvad der ellers sker med de store og vigtige Ting, der ligge for, ikke var noget, der beskæftigede Udvalget i nogen særlig Grad, men Tegningerne kom frem. Og hvad Beskrivelserne angaa, kunne vi se efter i Tillæget, hvor der findes saadanne Beskrivelser, at der vistnok ikke er meget glemt eller udeladt.

Mere skal jeg ikke sige til den højtærede Minister. Det er mit Haab, at den højtærede Minister hellere viger end laver et daarligt Christiansborg. Ministeren kan komme igen en anden Gang, men naar Christiansborg først er der, kunne vi aldrig igen faa en Rigsdagsbygning.

Til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord. Jeg deler ikke det ærede Medlems Syn paa Sagen — det er der ingen, der kan tro efter det Foredrag, det ærede Medlem har holdt, og efter de Foredrag, jeg har holdt, men jeg ved, at det ærede Medlem har dannet sig sit Syn paa Sagen allerede for Aar tilbage og har videre fikseret det ved sit Arbejde i Slotskommissionen, hvor jeg ikke har haft Sæde. Det er da ikke saa underligt, at det ærede Medlem er kommen til den Overbevisning, hvortil han er kommen, navnlig naar denne Overbevisning har det forud for det fremlagte og af Flertallet stillede Forslag, at skulle vi dele en Façade med Kongen, skal den deles efter Forholdet: lige mod lige, men ikke saaledes, at vi faa omtrent $\frac{1}{3}$ og Kongen $\frac{2}{3}$. Men hvis Kommissionen, hvis det ærede Medlem for Kalundborg i Tide havde haft Lejlighed til at kende Planen med Buegangenes civile Benyttelse, altsaa Bortrydning af alt, hvad der hedder Konge og Hof, fra Omegnen af Rigsdagsbygningerne, er det dog ikke saa sikkert, at det ærede Medlem for Kalundborg ikke havde staaet paa den Plads, hvor jeg nu staar, i Stedet for at have det Standpunkt afvigende fra mit, som han hævder i dette Øjeblik.

Den af det ærede Medlem for Kalundborg foreslaaede Ændring betragter jeg som en Vinding i Forhold til Hovedforslaget. Jeg vil ikke bruge Ordet Forbedring, thi Hovedforslaget er for mig principielt fuldstændig uantageligt, men noget af den Uret, der ved Hovedforslaget